

WANDELING LAUWERSOOG/SCHIERMONNIKOOG

Tja, van wandelen krijg ik nu eenmaal nooit genoeg (Daarnaast mis ik ook niet graag iets). We waren net terug uit Wales en het volgende uitje stond al weer voor de deur. Ik had de auto net uitgepakt van alle vakantiespullen en stond hem nu al weer opnieuw in te laden. Ik had koud 5 uurtjes geslapen en had wel even de nodige kopjes koffie nodig om een beetje op gang te komen. Ik had alles zo bij elkaar want het merendeel lag tenslotte zo voor het grijpen. Eerst nog even mijn vriendin Linda met haar Golden Retriever Barney en haar Labrador Pepper ophalen en dan voor de verandering lekker weer een stukje autorijden. Onderweg konden we lekker bijkletsen over de vakantie (Linda had nl. op Pietie en het huis gepast).

Zoals we van Ati gewend zijn had ze in samenwerking met de evenementencommissie het jaarlijkse Lauwersoog-uitje weer met zorg georganiseerd. De opkomst was groot en de stemming zat er goed in, zeker na de hilarische verkleedpartij van het bestuur van de WCCN. Ook had Yvonne weer allerlei leuke Corgi-spullen in het winkeltje. Ook dit jaar stond de zwemrace weer op het programma.

Hazel had haar titel van zwemkampioen 2008 te verdedigen en won ook nu weer de 1^e race. In de 2^e race verloor ze het van Yurian met Lola (althans als het geheugen Riet Gerritsen niet in de steek laat want de officiële papieren zijn inmiddels vernietigd. Anders zullen we maar denken dat het de leeftijd is). Ook was er een speciale puppy-race die werd gewonnen door de pup van Gerda wiens naam ik niet weet maar hij is wel mooi!

Ook de appeltaart was weer overheerlijk. Ja, wij Corgi mensen hebben het maar slecht. Voor de honden was er een lekker kluijfe. Deze smaakte Jutter nog prima. Het was een soort toetje op het pakje brood dat hij bij aankomst al bij iemand uit de tas had gestolen. De honden hadden het geweldig naar hun zin. Hazel was zoals gewoonlijk niet meer uit het water te krijgen.

Mia had ook nieuwe vrienden gemaakt. Er was een flink aantal pups waaronder Frodo, Britt en de nieuwe en nog steeds mooie reu van Gerda. Er was een flinke opkomst en dan is het natuurlijk HET moment om familiekiekjes te schieten. Hiernaast zie je Mia met haar moeder Hazel en vader Bangsi en haar oma's Kirby en Tess.

Zoals altijd waren er genoeg uitslovers dat onder de vleugels van onze akela Ati mee gingen op de wandeling. Dit onder het motto: "Je hond zal toch wat te kort komen op zo'n dag". Op het strand was er een prima puppy-crèche gecreëerd onder leiding van Metha en Yvonne. Zelfs ik durfde Mia daar met een gerust hart achter te laten. Na de wandeling was het speciaal voor Yvonne weer tijd voor VIS!!! Dus alle auto's verzamelen en op naar de haven.

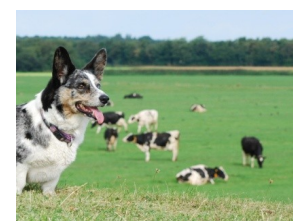
Na het viseten zijn we doorgereden naar camping "De Olijke Kraai Haan" van de Familie Dekker. Daar was men reeds via het forum uitgebreid gewaarschuwd voor de kampeerplannen van Smits en consorten. Het tentje stond zo en nadat de honden en Jutter allemaal gegeten hadden was er tijd voor koffie. Zodra de rosé koud genoeg was, werd de koffie hierdoor al snel vervangen. Het was erg gezellig en we zaten met een hele club; Ati, Frans, Riet en Beppie, de baasjes van Frodo en Linda en ik en een heleboel Corgi's natuurlijk.

Frodo vond dat hij helemaal niet moe was en wilde het liefst de hele avond doorspelen. Helaas voor hem ging dat feest niet door en stopte Ati hem achter een hekkie. Zoals een echt Corgi met karakter liet hij nog even horen dat hij het daar helemaal niet mee eens was. Ati had geen medelijden met hem (dat heeft ze alleen met Jutter haha).

Toen het slapietijd werd zijn Linda en ik, met het laatste restje rosé, naar ons tentje vertrokken waar we natuurlijk nog weer na lagen te kletsen en te giechelen. Al snel hoorden we uit het tentje van Frodo de eerste snurkgeluiden komen en nadat Riet aangaf toch wel erg graag te willen slapen zijn we overgegaan tot fluisterniveau en uiteindelijk ook maar gaan slapen.

De volgende morgen werden we al vroeg wakker gemaakt door Sprokkel en Jutter die de wijnglazen stonden uit te likken. Mia hadden we opgehokt en Hazel sliep met de honden van Linda in de auto, anders kon de rits van ons tentje niet meer dicht. We hoorden dat Frodo ook al wakker

was en dus hadden we Mia gauw het tentje uitgegooid en zongen we, 🎵 Frodo..Frodo..Frodo kom je buiten spelen?.. 🎵 En jawel de jeugd had elkaar al weer vroeg gevonden.

Frans was al op en had koffie en thee voor ons gemaakt. Snel een broodje eten en dan maar in de rij voor de badkamer. Vandaag hadden Linda en ik gepland om naar Schiermonnikoog te gaan en in 1 dag het eiland rond te lopen. Dit kan ik echt iedereen aanraden. Schiermonnikoog is een prachtig hondvriendelijk eiland. De boot vertrok om 9.30 dus we moesten een beetje voort

maken. Nog even de laatste voer-instructies voor Mia (voor zover Ati die van mij nodig heeft) en we zaten weer in de auto. Het was erg aardig van Ati dat Mia bij haar mocht blijven die dag.

Tijdens de overtocht lagen de honden heerlijk rustig. Ze namen wel veel plek in maar we hadden grof voor ze betaald dus lieten we ze lekker liggen. Bij aankomst sleurden ze ons de boot af. Ze waren helemaal opgewonden door het geluid van de zee, de wind en de zeemeeuwen. Toen we ze op de dijk loslieten gingen ze ook in een streep naar het water..... fietsers of geen fietsers! Op zo'n moment zou je je schamen voor het feit dat 4 van de 5 honden hoge diploma's in de gehoorzaamheid hebben.

Om onze loopbenen te versterken en om het alcoholpercentage van de dag ervoor wat weg te werken zaten we al vroeg aan de lunch. Na de lunch hadden we weer volop energie en zo konden we aan de tocht beginnen. Tijdens de wandeling heeft Linda prachtige foto's gemaakt met haar

mooie nieuwe spiegelreflexcamera. Waar zo'n fotocursus al niet goed voor is. Ik was meer haar assistent en mocht de honden modelleren in allerlei onmogelijke standjes. Voor Ati hebben we nog een zeer speciale foto van Jutter gemaakt. Ik heb de foto nog iets breder dan hoog gemaakt zo lijkt Jutter extra dik.

Na een prachtige tocht van ruim 20 km hadden we weer recht op een alles behalve calorie-arme pannenkoek. Na de laatste kilometers terug over de dijk waren we keurig op tijd voor de laatste boot terug. Bij Ati aangekomen stond Mia natuurlijk op de uitkijk. Nadat we de honden met zijn zessen samen met de kampeerspullen in de auto hadden gepropt, zijn we op naar huis gegaan. We danken Ati voor haar gastvrijheid en een zeer geslaagde minivakantie.

Jeannette Smits